

آی آدم ها!

نوروز در راه است ، سفره زحمتکشان همچنان خالی ،
یاری شان دهیم!

درعریانی نیروی رنج و کار جامعه

فعالان کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

گاهی نمایش یک نقاشی، طرح و یا عکس ؛ از رسایی کلام چندین مقاله، اطلاعیه و بیانیه ی تهبیجی ، خود به عریان ترین شکل ، واقعیت و عینیت زندگی را به بیننده یا خواننده منتقل می نماید.

آی آدم ها

آی آدم ها که بر ساحل نشسته شاد و خندانید
یک نفر در آب دارد می سپارد جان...

در چه هنگامی بگویم من ؟
یک نفر در آب دارد می کند بیهوده جان قربان

آی آدمها که بر ساحل بساط دلگشا دارید
نان به سفره ، جامه تان بر تن
یک نفر در آب می خواند شما را....

آی آدم ها

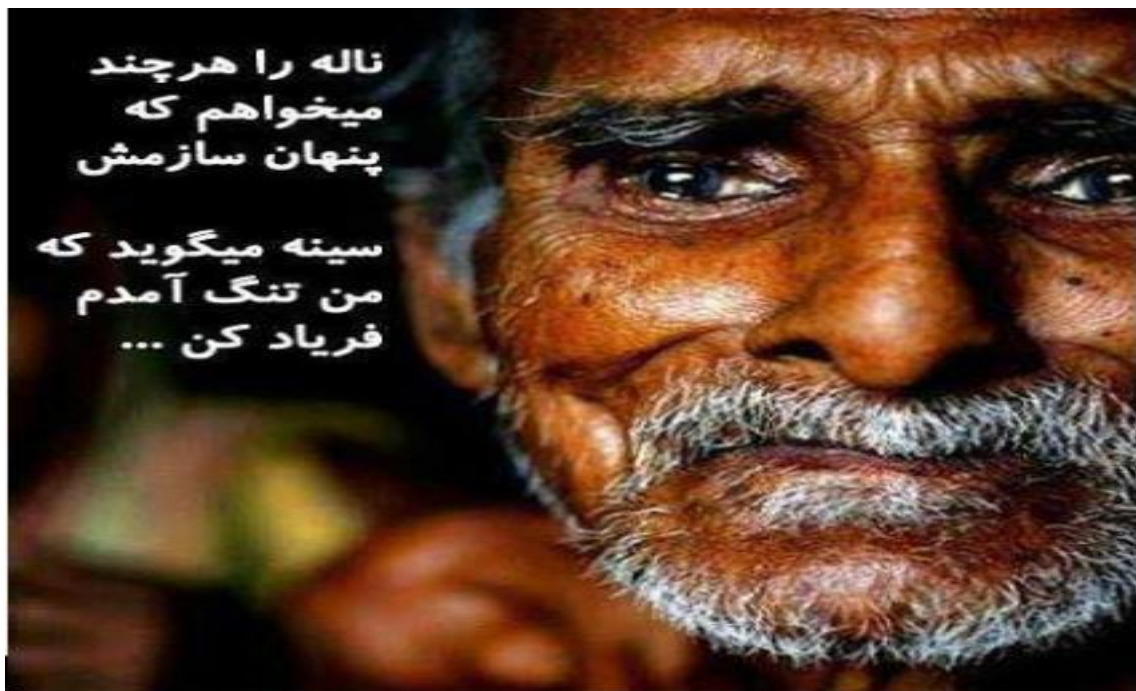
او ز راه دور این کهنه جهان را باز می پاید

می زند فریاد و امید کمک دارد

آی آدم ها که روی ساحل آرام ، در کار تماشا کنید! / **نیما یوشیج**

به نوروزی نو نزدیک می شویم . شادی نوروزی مان در این سوی جهان را با سفره خالی خانواده های زندانیان کارگر در ایران گره بزنیم . بهم اعتماد کنیم و ازیاری بیدریغ مان به آنان دریغ نورزیم!

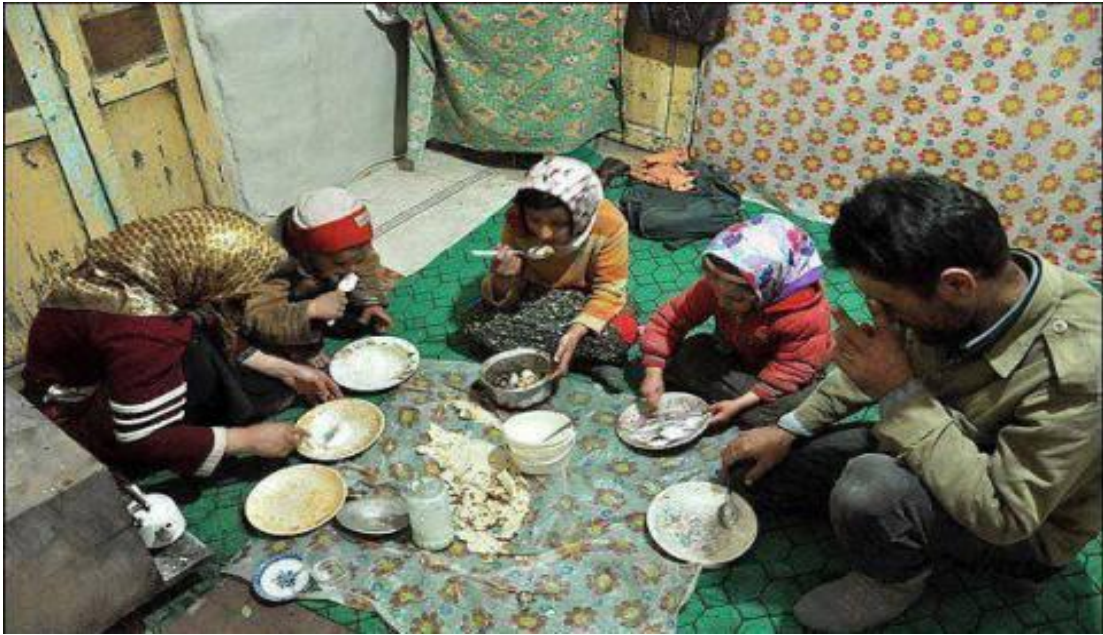
نمی شود رنج و کار، زحمت و حرمان یک توده وسیع را در این چهره دید و دستان پُر شکن آنان را رویت نمود ولی موقعیت ویرانگر و تاراج برده شده نیروی رنج و کار و زحمت را به روی زمین و محیط کار آنان ندید و هستی آنان را در این دنیا حاشا نمود و حواله به روز محشر داد!

کتمان واقعیت به عریانی آن چیزی که در این تصویر دیده می شود، به عینه فراموش کردن عینیت زندگی است .

نادیده گرفتن نیروی رنج و کار جامعه ، حضور مادی میلیونی همان توده های تهیدست را که زیر چرخ دنده های گشوده حاکمیت اسلامی و نظام بیرحم سرمایه له و لورده می شوند ، فراموشی سپردن دستان تهی ، خالی و رنج های فراوان یکایک این زحمتکشان است!

عریانی این عکس ، خود رودرویی مردمانی را بازگویی می نماید که بررسی دشواری هایشان ، برهان هستی آنها می باشد.

واما واما این سفره خالی واین نگاه خجل پدري در برابر فرزندان و همسرش ، آنجا که بی پرده اینچنین رُخ می گشاید ، فصاحت حاکمیتی دینمدار بر کلیت جامعه ما را نشانه می رود!

به تصویر کشیدن این دستان، تنها چرخاندن مردمک دوربین بطرف یک چهره نیست، بلکه جادادن گنجای یک هستی و به رُخ کشیدن ملتقای وجودی آدمیانی است که سال های سال بر روی زمین بیل زدند ، تخم ودانه افشانند، چشم به آسمان راندند تا باران از راه برسد، تا بذرهایی نشانده شده دهان بگشایند و کالبد زندگی روستایی جان گیرد و زندگی ادامه یابد.

باری نوروزی دیگر در راه است و شادی ای نداشته در پیش، چشم های پرشماری دوخته به درب منازل تا بسته ای از راه برسد . در این میان سهم ما برای سفره خالی کارگران و زحمتکشانش چیست ؟ با یاری های بیدریغ تان به هر طریق ممکن ، هریک مان به هر اندازه که می توانیم به این سؤال پاسخ گوئیم. در عمل امسال چه هدیه ای به سفره خالی خانواده های زندانیان حواله داده ایم؟

صندوق های جمع آوری مالی مان در رادیو های شهر ، در مراسم چهارشنبه سوری امسال همچون سالهای پیش و در مراسم های نوروزی در برابر شما است . آنرا از آن خود بدانید و پس اش نرانید!

شماره بانکی ما : کانون همبستگی با کارگران ایران – گوتنبرگ

Bankgiro

konto 8105-9914575 501-4

hambastegi.gbg@hotmail.com